

عنوان مقاله:

سنجش مولفه های انعطاف پذیری در طراحی مجتمع های مسکونی به منظور ارتقا شاخص های کیفی محیط

محل انتشار:

نهمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

رضا میرزایی - دانشگاه آزاد واحد بیرجند، خراسان جنوبی، ایران

فاطمه ناظرآبادی محمدآباد - موسسه غیرانتفاعی شاندریز

خلاصه مقاله:

خانه انعطاف پذیر علاوه بر آن که امکان انتخاب تنوع زیستی در درون محیط مسکونی را افزایش می دهد، رضایتمندی ساکنین و مطلوبیت واحد مسکونی را به دنبال دارد. هدف این مقاله شناخت عوامل تاثیرگذار بر ارتقاء کیفیت محیط و ایجاد الگویی جهت سنجش کیفیت در مجتمع های مسکونی برای شکل گیری مطلوب محیط های مسکونی است. در این راستا در این پژوهش سنجش و بررسی مولفه های انعطاف پذیری در طراحی مجتمع های مسکونی بر بعد کالبدی محیط خانه و رفتار و عملکرد انسان مورد بررسی قرار گرفته شد. در این تحقیق بخشی از مطالعات که شکل دهنده چارچوب نظری است به صورت توصیفی تحلیلی و بخشی دیگر از نوع کیفی می باشد، جامعه آماری مجتمع های مسکونی الهیه مشهد بوده، شیوه کار، جمع آوری اطلاعات مورد نیاز از طریق داده های اسنادی (کتابخانه ای)، سایت های اینترنتی، مقالات و نمونه پروژه های انجام شده می باشد. تجزیه و تحلیل اطلاعات در این پژوهش از طریق پرسشنامه و فرآیند تحلیل سلسله مراتبی AHP و با استفاده از نرم افزار Expert Choice این پارامترها و مولفه ها اولویت بندی و مناسب ترین راهکارها برای طراحی انعطاف پذیر در مجتمع های مسکونی تعیین گردیده است. این پژوهش بیانگر این نتیجه بود که تطبیق پذیری، تنوع پذیری و تغییر پذیری از مهم ترین مولفه های انعطاف پذیری می باشند انعطاف پذیری بر کیفیت رضایت مردم در استفاده از محیط مورد مطالعه قرار گرفته است و تجزیه و تحلیل داده های جمع آوری شده از تحلیل پرسشنامه ها افزایش رضایت شهروندان و تمایل به تنوع و تغییر و مولفه های انعطاف پذیری درصد بالایی را به خود اختصاص داده است. همچنین شهروندان نسبت به بعد کالبدی عکس العمل مثبت دارند و احساس آرامش و امنیت و رضایت بیشتری در اینگونه طراحی ها دارند.

کلمات کلیدی:

کیفیت محیط مسکونی، مجتمع های مسکونی، مولفه های انعطاف پذیری، انعطاف پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1592034>

